

ת"פ 13131/01/13 - מדינת ישראל נגד אנדרי אושרובסקי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13131-01-13 מדינת ישראל נ' אושרובסקי
תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם אנדרי אושרובסקי ע"י ב"כ עו"ד לי גורמן

גזר - דין חלקי

הנאשם הורשע בעבירה של קבלת רכב גנוב ועבירה של נהיגה ללא ביטוח, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לאמור בכתב האישום המתוקן, בתאריך 23.12.11 בשעה 16:22 קיבל הנאשם רכב מסוג מיצובישי מאגנום מ.ר. 8155823 שנגנב מחנייה ברחוב אמסטרדם 1 בפתח תקוה, בדרך שאינה ידועה למאשימה, וביודעו כי מדובר ברכב גנוב.

הנאשם נהג ברכב עד אשר נעצר על ידי שוטר בכביש מספר 1 לכיוון מזרח.

הנאשם נהג ברכב ללא ביטוח.

ביום 21.9.14 הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום והורשע בעבירה של קבלת רכב גנוב, עבירה לפי סעיף 413 י' לחוק העונשין התשל"ז-1977, ונהיגה ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), התש"ל-1970.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הוגש המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

בשנת 1998 הורשע הנאשם בבית משפט השלום בבאר שבע בצירוף שני תיקים בשתי עבירות של תקיפה סתם, שתי עבירות של תקיפת בת זוג ועבירה של איומים. הוטל עליו צו מבחן לתקופה של שנה.

בשנת 1999 הורשע הנאשם בבית משפט השלום בבאר שבע בעבירה של הונאה בכרטיס אשראי ונגזרו עליו מע"ת עמוד 1

וקנס.

בשנת 2012 הורשע הנאשם בבית משפט השלום בבאר שבע בעבירה של תקיפת בת זוג משנת 2010 והוטלו עליו מע"ת והתחייבות.

בשנת 2013 הורשע הנאשם בבית משפט השלום בירושלים בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וגניבת רכב, משנת 2012, ונגזר עליו מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים ועונשים נלווים.

הוסכם כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם מתן גזר דינו.

תסקיר שירות מבחן

בהתאם לאמור בתסקיר, הנאשם בן 42, יליד אוקראינה. אב לשני ילדים בגירים (18, 20) מנישואיו הראשונים, ותינוק בן 3 חודשים מנישואיו השניים.

במהלך נישואיו הראשונים נשפט מספר פעמים בגין עבירות אלימות כלפי אשתו הראשונה, על רקע קונפליקטים בגין שהיותו בחו"ל לרגל ניהול עסקיו, עד לגירושיהם בשנת 2011.

נמסר כי מקיים קשר טוב עם משפחתו.

הנאשם מוכר לשירות המבחן מתסקיר קודם בגין ביצוע עבירות גניבת רכב ונהיגה בזמן פסילה בשנת 2012, אז התרשמות הייתה כי לנאשם קושי להתייחס לחלקים בעייתיים באישיותו וכי עלול לפעול באופן אימפולסיבי ואף לא חוקי במצבי לחץ. בגין עבירות אלה ריצה מאסר בפועל של 11 חודשים.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד, עסק בספורט בתחום ההיאבקות ושרת שירות צבאי חלקי בארץ מוצאו.

לדבריו, החל לצרוך סמים מסוג חשיש קודם עלייתו ארצה ועבר לשימוש אינטנסיבי יותר בסמים שונים לאחר עלייתו לארץ. לאור זאת, עבר טיפול גמילה נפשית ביחידה לטיפול ושיקום נפגעי סמים ועמד בנקיונו למשך 13 שנה עד לשנת 2011, שנה בה חווה משברים במספר תחומים בחייו.

הנאשם עבד בעבר בעבודות שונות - בחברת הובלות, בעסק עצמאי לתיירות אשר ניהל כ- 12 שנה עד סגירתו בשל חובות, ובחנות רהיטים.

בתום ריצוי עונש המאסר של 11 חודשים אשר הוטל עליו עבר קורס גמולוגיה, ומזה 11 חודשים מנהל עסק עצמאי כסוחר יהלומים באפריקה ועובד כ-5 חודשים כשכיר בחברת יהלומים.

לגבי העבירות הנוכחיות, הנאשם מסר כי הרקע לביצוען הינה תקופת משבר אשר החלה בשנת 2011 עם גירושי

ולאחר שובו משהות ממושכת באוקראינה, עת התקשה לעמוד במחויבויותיו הכלכליות ועסק עצמאי אשר ניהל פשט את הרגל. באותן נסיבות תר הנאשם אחר כסף קל, זמין ומהיר וכן חזר לצרוך סמים למשך כחצי שנה.

הנאשם פנה שוב לטיפול גמילה מסמים ביחידה להתמכרויות ועומד בנקיונו מסמים זה כארבע שנים.

בתקופת המשבר היה חסר עבודה וצבר חובות רבים עד אשר עוקלו חשבונותיו על ידי ההוצאה לפועל. בתקופה זו פנה אליו מכר וביקש ממנו להעביר רכב ללא רשיונות. הנאשם מאשר ידיעתו בדבר היות הרכב גנוב וכי חרף שהייתו במעצר בית והעובדה כי התנהל נגדו הליך בגינו נשלח למאסר בפועל, בחר לבצען. הנאשם מסר כי ביצע העבירות לאור המשבר הכלכלי בו היה נתון והקושי לבקש עזרה מקרוביו תוך פגיעה בתדמיתו.

לאחר שחרורו ממאסר פנה שוב לקבלת טיפול תמיכתי ביחידה לטיפול ושיקום נפגעי סמים המהווה עבורו מסגרת תומכת, זאת, למרות שאינו צורך סמים מזה 4 שנים.

לדברי הנאשם, פניו לניהול אורח חיים נורמטיבי הכולל הסדרת חובותיו, והתנהלות תעסוקתית וזוגית יציבה. צורך מכתב מעורך דין המטפל בהסדרת חובותיו אל מול ההוצאה לפועל התומך בדבריו.

כמו כן קיבל שירות המבחן דו"ח סוציאלי לגבי הנאשם, אשר צורף, מהיחידה לטיפול ושיקום נפגעי סמים בבאר שבע ממנו עולה כי הנאשם קיבל טיפול פרטני וקבוצתי במסגרת יחידה זו ובעזרתה שמר על נקיון מסמים במשך 13 שנה וכי הוא שמר על קשר עם היחידה במשך השנים (הן בשנת 2011 בתקופת המשבר שחוה, והן לאחר שחרורו ממאסר) ואף תרם למטופלים חדשים באמצעות הרצאות שהעביר ובתרומה כספית.

נמסר כי בדיקת שתן אשר בוצעה במסגרת האבחון הנוכחי נמצאה נקייה מסמים.

להערכת שירות המבחן הנאשם הינו בעל יכולות לתפקוד תקין. עם זאת, קיימים מאפייני התנהלות אנטי סוציאלית המקשים על ביצוע שינוי מהותי בחייו, והוא בעל דימוי עצמי נמוך אותו הוא מחזק באמצעות הישגים כלכליים ומעמד סוציו-אקונומי וחברתי.

ההערכה היתה כי בעתות משבר ולחץ, הנאשם עלול לפעול באופן אימפולסיבי תוך קושי לבחון את תוצאות מעשיו בטווח הארוך, וכי חרף הטיפול הארוך במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי סמים, הוא מתקשה ליישם הכלים שרכש ולבקש עזרה מסביבתו הקרובה.

עם זאת, מהתרשמות שירות המבחן, בשנה האחרונה מאז שחרורו נמצא בתקופה מאוזנת ועושה מאמץ לעריכת שינוי בתחומי חייו השונים.

כגורמי סיכון להישנות העבירות רואה שירות המבחן את הפרמטרים השונים הקשורים לאישיותו, תגובותיו האימפולסיביות בעתות לחץ, התמכרותו לחומרים פסיכו-אקטיביים, התנהלותו וההיסטוריה העבריינית שלו עת ביצע את העבירות

הנוכחיות בזמן שהותו במעצר בית. כגורמי סיכוי לשיקום נשקלו יכולתו להכיר באחריותו על מעשיו וחומרתם, שיתוף הפעולה שלו לאורך השנים עם גורמי טיפול ושמירת נקיונו מסמים למשך תקופות ארוכות.

נמסר כי הנאשם שולל צורך בטיפול לנוכח אי יכולתו להתחייב לתהליך טיפולי ו/או לשל"צ לאור נסיעותיו העסקיות לחו"ל, ובמצב זה לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו.

יחד עם זאת, מתוך רצון לשמר את האיזון אליו הגיע הנאשם בחייו, ולאור העובדה את כי מדובר בעבירות אשר בוצעו לפני 3 שנים ומאז שחרורו ממאסר, במשך שנה ו-4 חודשים, לא נפתחו לו תיקים חדשים, המליץ שירות המבחן על סיום ההליך בהטלת ענישה מרתיעה.

טיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי לנאשם הרשעות קודמות ובהן הרשעה בעבירות של נהיגה בפסילה וגניבת רכב בגין ריצה מאסר של 11 חודשים, הרשעה המאוחרת לעבירה הנוכחית, ולפיכך אין לחובת הנאשם מאסר על תנאי.

נטען כי על פי החוק המקבל רכב הידוע כגנוב, דינו כדין הגונב רכב.

נטען כי בבחינת מתחם הענישה ההולם יש לשקול את הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה והנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

נטען כי במעשיו פגע הנאשם בזכותו הקניינית של בעל הרכב, ובנהיגתו ללא פוליסת ביטוח סיכן את המשתמשים בכביש.

נטען כי עבירות הקשורות לרכב בהיותן משתלמות כלכלית, הפכו למכת מדינה הפוגעת בבטחון הציבור וגורמת לו נזק כלכלי, ועל כן יש מקום לענישה מרתיעה בכדי להפוך את העבירות ללא כדאיות.

נטען כי בפסיקה קיימת מדיניות ענישה מחמירה כחלק מהמלחמה בתופעה זו.

כך נקבע ברע"פ 7890/10 לאיק מליטאת נ' מדינת ישראל.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם ענישה הראוי עומד על עונש מאסר בפועל שבין 6 ל-12 חודשים, וכן פיצוי, קנס, שלילה בפועל ושלילה על תנאי.

נטען כי אומנם שירות המבחן אמון על הרכיב השיקומי, אך התסקיר אשר התקבל בעניינו של הנאשם וההמלצה להסתפק במאסר על תנאי מרחיקת לכת ואינה תואמת את האמור בתסקיר עצמו ביחס לנאשם.

נטען כי בתסקיר מוזכר עברו הפלילי של הנאשם בעבירות אלימות וכן התמכרותו לסמים.

כן נטען כי צוין שהנאשם בוחר להציג את עצמו כמי שמתנהל באופן חיובי, אך במצבי לחץ פועל באימפולסיביות, על

רקע חיפוש כסף קל זמין, והדבר מלמד על מסוכנות ופוטנציאל להישנות עבירות.

נטען כי שלילת הצורך בטיפול על ידי הנאשם בטענה כי כיום עובד ולא יוכל להתחייב לתהליך טיפולי בגין נסיעותיו לחו"ל, מצביע על כך שהנאשם אינו ער לכך שהוא נמצא בהליך פלילי משמעותי, וזאת אף לאחר שכבר ריצה 11 חודשי מאסר בתיק אחר.

עוד נטען כי שירות המבחן מציין את קשייו של הנאשם בויסות דחפים והתנהלותו האימפולסיבית במצבי משבר, ובאופן תמוה ובלתי מוסבר ממליץ על סיום ההליך בענישה צופה פני עתיד.

נטען כי העובדה שהעבירה בוצעה בשנת 2011 וכתב האישום הוגש בשנת 2013 נשקלה בעת תיקון כתב האישום, מה גם שהדחיות נתבקשו מטעם ההגנה ואין יכולות לשמש טיעון לקולא.

לאור זאת עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל של 12 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם קיבל את הרכב, נסע בו מספר דקות ועצר לבקשת המשטרה מבלי שהתנגד או השתמש באלימות.

נטען כי העבירה התרחשה ביום 21.12.11, עובר לעבירה בה הורשע ביום 17.1.12, עליה נתן הנאשם את הדין.

נטען כי מאז חודש ינואר 2012 לא ביצע הנאשם כל עבירות נוספות.

נטען כי קיומו של כתב האישום הנוכחי נודע לב"כ הנאשם רק כאשר נקראו לוועדת שחרורים לדון בבקשה לשחרור מוקדם אשר נדחתה בגין קיומו של כתב אישום זה, ולו היתה מודעת לקיומו היתה מבקשת צירופו לתיק אשר נדון בבית המשפט בירושלים.

נטען כי לגבי תסקיר שירות המבחן, המאשימה מבקשת לאחוז בחבל בשני קצותיו, עת היא עושה שימוש בנתונים השליליים המוזכרים ביחס לנאשם מחד גיסא, אך מאידך גיסא אין היא מקבלת את ההמלצה ורואה בהמלצת שירות המבחן כהמלצה מרחיקת לכת.

נטען כי תסקיר המבחן תיאר את קורות הנאשם והתייחס לעברו בתחום הסמים ולכך שנגמל משימוש בהם מאז שנת 1997.

נטען כי העבירות לא בוצעו על רקע שימוש בסמים אלא על רקע בעיות בזוגיות וקשיים כלכליים אשר הביאו אותו לפת לחם, עת עסקיו התמוטטו. נטען כי חרף זאת הצליח הנאשם להשתקם, להתמיד בנקיון מסמים, לסגור חובות בהיקף של כ-700,000 ₪, כפי שמעיד מכתב עורך הדין המטפל בתיקי ההוצאה לפועל, ואשר הוגש לעיונו של בית המשפט.

ב"כ הנאשם טענה עוד כי בהתאם לתיקון 113 על בית המשפט לקחת בחשבון פוטנציאל שיקומי של הנאשם, אך אין הגדרה מדויקת למושג שיקום.

ב"כ הנאשם טענה כי במקרה דנן קיימת המלצת שירות המבחן למאסר על תנאי, וכן קיימת חוות דעת המתייחסת למאמצי השיקום הפרטי שעבר הנאשם במהלך השנים וביוזמתו האישית, במסגרת היחידה לטיפול ושיקום בנפגעי סמים בבאר שבע - במרכז חוסן.

נטען כי תסקיר שירות המבחן מדגיש את היציבות אליה הגיע הנאשם לראשונה מזה 3 שנים, וזאת לאחר שהנאשם היה בתחתית המדרגה, והיה בעל חובות בסכומים של כ-700,000 ₪.

נטען כי הנאשם משלם את חובותיו, נישא מחדש, נולד לו ילד, למד מקצוע חדש בו הוא מצליח, ונדרש לנסוע לניגריה אחת לשלושה שבועות לפרנסתו.

נטען כי שירות המבחן רואה בו כמי שהשתקם ולא כמי שמנסה להתחמק מטיפול, ומכאן המלצתו.

נטען כי בניגוד לדעת המאשימה גניבת רכב בנסיבותיה דורשת תעוזה רבה יותר, ולכן חומרתה רבה יותר, ולא ניתן לראות בה עבירה זהה לעבירת קבלת רכב גנוב שהנה פחותה בחומרתה, במיוחד לאור זאת שלא נגרם כל נזק לרכב.

ב"כ הנאשם הפנתה בהקשר זה לע"פ (י-ם) 17006-05-14 **ענאן ח'רטביל נ' מדינת ישראל**, שם הוקל עונשו של הנאשם, שהורשע בעבירה של קבלת רכב גנוב ונהיגה ללא ביטוח ותעודות, מעשרה חודשי מאסר בפועל למאסר בעבודות שירות. שם נקבע, כי מתחם הענישה בעבירות אלה מתחיל במאסר הניתן לריצוי בעבודות שירות, ולא דווקא במאסר בפועל.

כן נטען כי המתחם לו טוענת המאשימה לא נתקבל גם בבית משפט העליון, שכן ברעפ 2097/14 **יאסר דויכאט נ' מדינת ישראל** אושר המתחם של מאסר קצר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עונש של חמישה חודשי מאסר בפועל, באירוע החמור יותר בנסיבותיו וכולל מרדף משטרתי והתהפכות הרכב, ועל כן לא ברור על מה מתבססת דרישת המאשימה למאסר בפועל של 12 חודשים.

עוד נטען, כי בקבלת עמדת המאשימה בית המשפט יזנח את שיקול השיקום אשר לו מעמד בכורה אף במקרים אשר בהם קיים רק סיכוי לשיקום, קל וחומר בעת שקיים שיקום ממשי.

לאור זאת עתרה ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן להטלת מאסר על תנאי על הנאשם.

בפנייתה לבית המשפט, מסרה אשת הנאשם כי הנאשם הינו איש משפחה עובד ומפרנס, וכי הוא השתנה ומתפקד כיום באופן תקין בתחומי חייו השונים.

אף הנאשם ביקש לומר דברו בדיון. הנאשם התייחס לכך שהוא מודע לחומרת העבירה שבוצעה וכי הוא אינו מתנגד לכל טיפול שיוצע על ידי שרות המבחן. נטען על ידו, כי לאור היעדרויותיו מהארץ במסגרת עבודתו הוא יתקשה להשתתף טיפול סדיר.

דין

מקובל עלי כי בהתאם לפסיקה שהוצגה, מתחם הענישה בגין העבירות הכלולות באירוע, קבלת רכב גנוב ונהיגה ללא ביטוח, הינו ממאסר של מספר חודשים בפועל, הניתן לריצוי גם בעבודות שירות, ועד מאסר של 18 חודשים בפועל.

לנאשם עבר פלילי שבחלקו ישן מאד ובחלקו מאוחר לעבירה דנן. כן יש לזכור כי כתב האישום הוגש באיחור ואילו היה מוגש לפני שנת 2013, ניתן היה לצרפו לתיק האחרון בו הורשע הנאשם על פי הודאתו בטרם הגשת כתב האישום בתיק זה ונדון למאסר בפועל של 11 חודשים על עבירות דומות ומאוחרות יותר.

בהתחשב בחלוף הזמן הלא מבוטל מאז ביצוע העבירה, בעונש המאסר שריצה בגין העבירה המאוחרת יותר ובאי יכולתו לצרף את התיק, וכן בכך שמאז שחרורו מהמאסר עבר הנאשם תהליך שיקומי, נמצא בטיפול היחידה לנפגעי סמים ומתפקד באורח תקין בתחומי העבודה והמשפחה, לא נראה כי יש הצדקה בעיתוי הנוכחי להחזירו לבית הסוהר, ואני מורה על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינו.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ה, 03 מאי 2015, במעמד הצדדים.